

maniaci z demoniaci. Aliqñ autē ad morū corru-
 ptionē. Sicut i bna qui bene sentit z male vivit.
 Aliquando autē ad labefactionē fidei. Sicut i be-
 recio: qui fraude diabólica decepti vident bene
 vivere: z male credit. Et qñlibet illoz habet mul-
 tas differētiās. Quod significat Mat. ij. z Lu.
 vij. Legio mibi nomē est. q: multi sum⁹. Judi. xv
 Trecenas vulpes famsoniā: qñius caudas haberē
 colligatas: tamen facies habebant divisiās. Quia
 qñius omniū (als omniū demonū) malicia ducit
 ad finē peccati: tamen diverse sunt facies peccatorū
 rū que suadent. Ideo dē Ps. ij. Domine qd mul-
 tiplicati sunt qui tribulāt memmē: insurgūt ad-
 versum me. Ideo etia; Aliquādo dicit aspēs. Alē
 quando basillusus. Aliqñ leo. Aliquando draco.
 Psal. xc. Super aspēdē z basillusū ambulabis: et
 concubabis leonē z draconē. Sup omnia autē hec
 z hñōi dēmonia est vir⁹ z prās apostolica. Sic
 dicit Mat. xvi. Porre inferi non p̄valebūt ad-
 versus eam. Et hoc est q: dī Job. xl. Qui fecit eus
 applicabit gladiū eius [et vī languores curat
 rē] Languor est defectus in corpē. Dicit autem
 languor: longus angor. Et. x. Languor: prolixior
 grauat mediū. In languores in quos nō potest
 medicari: in hos potest aplica autoritas. Marc.
 vi. Super egros man⁹ imponēt: z bene habebūt.
 Unde Mar. vi. dicit q: vngēbat oleo multos infir-
 mios z curati sūt. Inter etiā dona dina. j. Lox.
 xij. dicit: q: aliq dāz curatio infirmitatū. Et hoc qd
 dem Aliqñ contingit in corpē: qñ novit dei sapia
 hoc expedire. Semp autē cōiungit in ania: q: medi-
 ci animoz (als animaz) qñtas sanitatū p̄stānt in
 mente. iij. Regū. v. Tade Lauare sepiēs in Jor-
 dāne: z recipit sanitatē caro tua atq: mūdaberis.
 Lauare sepiēs in Jordāne. Lauare sepiēs est in
 sacramentoz: hūilē descensū. Uel: influy. vij. do;⁹
 noruz spūsū sancti. Et ruc z caro recipit tēp̄ramen-
 tum z cupiscētia. z Mens mundiciā gratia. Et bec
 per ministeria Sacerdotū ecclē. Et h̄ modo dedit
 apostolus p̄tātem vī languores curarēt. Nec
 est instantia. quā als qd seruit̄berentia de potēti
 abus nostri tēp̄is: q: ideo nō habēt a deo potētem
 z potētēte chū. q: languores non curant. q: Nec
 in diebz aploz omē languidi curati sunt. Nec i
 diebz chū: Sic z ipse chūstus dē Lu. iij. q: Mult
 ti leprosi fuerunt in diebz Hdsai. p̄bere: z nemo
 eoz curatus est: nisi Naaman syrus. Tales ei gra-
 tie Aliqñ fiunt ad edificatiōē fidei. z Aliqñ non
 fiunt: qñ prop̄ aliquā cām non permittit eas fieri
 deus. Et Aliqñ fiunt a malis. z Aliqñ a bonis.
 Marc. vij. Multū dicit mibi. Nōne in nomine tuo
 stutes multas fecim⁹: z ego p̄stebor ill. q: nō noui
 vos. Sic igit z ad huc dant vir⁹ z prās ecclēstia.

Et misit illos predicare regnū dei: z sanare infirmos.

Legio sue Legatio autem: z finē. Autoritas
 ēē in b q: dē. Et misit illos] Misit illos] Cri-
 cis sua autoritas honoraret. Ut sua voluntas per
 eos omnibz exponeret. Ut fides p eos p̄dicaret. z
 Ut oēs non creditū p eos de infidelitate cōiūct
 renunt. De primo quidē boz dī Mar. xvij. Qui

vos honorat me honorat. z q vos suscipit me sus-
 cipit. Et Lu. x. Qui vos spernit me spernit. Et h̄ etiā
 intelligendū est de aplicis Legatis. S; non sunt
 aplici Legati: Qui in auctoritate z vita z vbo nō
 veniūt apostoloz. Qui in vitate non habēt grām
 curandī Sed poti⁹ demone pessimo implet z in-
 firmat omne cui man⁹ imponit. De Scōo dī. ij.
 Lox. v. Pro chūsto legarē fungimur tanq; deo
 exhortāre p nos. Obsecram⁹ pro chūo recollāmi
 ni deo. De Tercio Mar. vlx. Euntēs in mundum
 vniuersum: p̄dicare euāgēliū omni creature. Ps.
 xvij. Celi enarrāt glām dei. Et sequitur. In oēm
 terrā exiit sonus eoz. Rbo. x. fides ex auditu: au-
 ditus autem p verbū chūsti. Quō p̄dicabunt nisi
 mirant: De Quarto Ps. cdx. Exultatiōēs dei in-
 gutture eoz. z gladius accipites in manibz eoz.
 Exultatiōēs in fauobz: sunt gñātiōēs deo deo
 abus. Gladq; autē in manibz: sunt testimonia; cō-
 demnatiōēs cōtra nō credētēs. Mar. vi. Qui vō
 nō crediderit condēnabit finē autē legatiōis sub-
 iungit: dicit alē p̄dicare regnū dei.] Tāgit autē
 Duos fines. Prīmū quidē Veritatē. Alēz autē
 Virtutē: tā in spū q: in corpē. Finis Veritatē: est
 regni dei p̄dicatio. Finis Virtutē: est infirmoz sa-
 natio. In primo boz notant Duo. Veritatē leg-
 atiois: z Veritatē rō. Propō iporat cū dī p̄-
 dicare.] P̄dicat eni vī dē Lby. cui rō: p̄bans
 ipz: nō habet. S; cū sit sup intellectū: z sit dē als
 in creditibz: cogit q: sup mūdānis p̄bet miracu-
 lis. Est eni P̄dicare qd dā p̄betare vī p̄bans est
 ponere. Prop̄betiē at oēs inuicem reuolūt. Res-
 uelatio autē nō h̄ cām p quā possit doceri sine des-
 monstratiōe. Tim. iij. P̄dicatio vōi: in ista opoz
 tunc ipoztune. Mar. vlx. P̄dicare oi creature.
 Esa. lxj. Misit me vt p̄dicarē captiuis indulgētiā:
 clausis apertionē regnū dei.] Ratio nōmē est
 rei p̄dicare qñ ad vitatē. Est autē Regnū sicut dē
 Tullio: Perfecta prās regendi. Doc autē cōpletur
 Tūbz Regni. Videlicet. Subalio: z Virtutibz
 Opantibz siue Officijs. Subalia sūt regno sē
 Tna sic volūt Sapientēs. Quoz Prīmū ē Lōquer-
 sa i naturā iusticia. Sēz sūt Rationū iusticia ple-
 na scia. Tertū. Iudiciū in cōiusticia scia. Prop̄ p̄-
 tūbz: Rex eligi. Prop̄ p̄tūbz: decorat. Prop̄ p̄-
 tūbz: virtutibz: Aligū ei i regē: cuius ita naturalis ē
 iusticia q: videt nō aia alia aiat: nisi iusticia. Esa.
 xxxj. Ecce i iusticia regibit rex: z p̄ncipes i iudicio
 p̄erit. Et iō nomē ipomē ei ob habitū: sibi in natu-
 rā querlo. Dicit. xxiij. Doc ē nomē qd vocabit̄ cū
 dīs iust⁹ nr. Et iō dē p̄bus q: ad Regē p̄stūgūe
 sic ad iudicē. Ad iudicē autē sic ad iustū aiat. an⁹
 vīral z ai alio morē est iusticia. Prop̄ Sciat autē
 rōnum iusticie dā q: coronā. In q sicut rōnes ius-
 ticiae fulgēt lapides. Dāz habit⁹ regē: cui⁹ fulgor
 est signū splēndōi: in eo vndiq; sapie iusticiaz: z les-
 gam. Esa. xxxij. Regē in decore suo vndebūt. Qui
 autē bec non h̄ feat per cū de q dī Dan. ij. S tabit
 i loco ei⁹ vīlissim⁹ z idign⁹ decore regio. Tbron⁹
 autē ponit Ut dñoret in cōiusticiā iudicioz finis: qz
 Sedēdo qelaf. Et feat q nlla cū passio timo: vel
 amoris vī odij vel acceptationis (als acceptationis)
 persone vel munerum diuiliat ad decimandū ab

factio
ad regem